

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/191/2018
Identifikačné číslo spisu: 3512211016
Dátum vydania rozhodnutia: 17.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3512211016.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa L. G., bývajúceho v M. L. M. F., B. Č.. XX/XX a jeho otca A. J. G. K., štátneho občana Honduraskej republiky, bývajúceho v A., K. B. Y.. XX, Q., K. X ako osoby povinnej platiť výživné, o určenie výživného, vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 4P/268/2012, o dovolaní matky navrhovateľa L.. J.. D.Á. W., bývajúcej v M. L. M. F., B. Č.. XX/XX proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 19. mája 2015 č. k. 4P/268/2012 - 363, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 19. mája 2015 č.k. 4P/268/2012-363 výrokom I/ pripustil zmenu návrhu a výrokom 2/ o zmenenom návrhu rozhodol tak, že otca zaviazal prispievať navrhovateľovi výživným v sume 250,- € mesačne za obdobie od 5. septembra 2009 do 31. augusta 2011, sumou 350,- € mesačne za obdobie od 1. septembra 2011 do 31. augusta 2012, sumou 300,- € mesačne za obdobie od 1. septembra 2012 do 31. augusta 2014 a sumou 400,- € mesačne za obdobie od 1. septembra 2014 do 31. januára 2015, zročné výživné, za obdobie od 5. septembra 2009 do 31. januára 2015 vo výške 16.367,75 € zaviazal otca splácať v pravidelných mesačných splátkach po 500,- €, k rukám navrhovateľa vždy do 15. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, vo zvyšnej časti návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podala matka podanie, doručené okresnému súdu dňa 22. júna 2017, ktoré nazvala „I. sťažnosť a II. dovolanie“. Nakoľko bolo podanie nazvané aj sťažnosťou, bolo zapísané aj do registra „Spr“ na okresnom súde, v ktorej časti zaujala k podaniu stanovisko predsedníčka súdu, pričom časť týkajúca sa dovolania bola predložená najvyššiemu súdu.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 zák. č. 160/2015

Z.z. Civilného sporového poriadku v platnom znení, ďalej len „CSP“ v spojení s § 2 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v platnom znení, ďalej aj „CMP“) skúmal najskôr, či sú dané procesné predpoklady dovolacieho prieskumu. Dospel pritom k záveru, že vo veci ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, a preto je potrebné konanie o dovolaní matky navrhovateľa zastaviť.

4. V zmysle § 2 ods. 1 CMP sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Podľa § 355 ods. 1 proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyučuje.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 161 ods. 2 CSP).

8. Podľa § 438 ods. 1 CSP sa na konanie na dovolacom súde primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Jednou z podmienok (každého) civilného sporového ako aj mimosporového konania je funkčná príslušnosť súdu. Funkčná príslušnosť súdu vymedzuje rozsah pôsobnosti medzi jednotlivými článkami sústavy všeobecných súdov tak, že určuje, ktorý článok má prejednať a rozhodnúť konkrétny rovnaký spor (konkrétnu rovnakú vec). Ide o určenie, ktorý súd má uskutočniť konanie o danom riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Funkčnú príslušnosť súdu upravujú ustanovenia § 34 a § 35 CSP tak, že o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 34 CSP) a o dovolaní rozhoduje najvyšší súd (§ 35 CSP).

10. Pokiaľ dovolateľka podala dovolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, dovolací súd uvádza, že strana sporu (resp. v tomto konaní účastník konania, podľa CMP) v zmysle § 419 CSP môže dovolaním napadnúť iba rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V danom prípade dovolanie smeruje voči rozhodnutiu okresného súdu ako súdu prvej inštancie. Dovolaním je teda napadnuté rozhodnutie iného než odvolacieho súdu. Takéto rozhodnutie preto nemožno napadnúť dovolaním.

11. Dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu (Civilný sporový poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolaní smerujúcich proti rozhodnutiu iného ako odvolacieho súdu). So zreteľom na skutočnosť, že dovolanie matky navrhovateľa smeruje proti rozhodnutiu okresného súdu, nie je daná funkčná príslušnosť najvyššieho súdu o ňom rozhodovať a je potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku v zmysle § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok podmienok konania. Rešpektovanie citovanej platnej procesnoprávnej úpravy je postupom, ktorý je založený na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (porovnaj tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2010, č. k. IV. ÚS 389/2010-14).

12. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.